

EN MEDLEMSSTIDNING FRÅN SCHIZOFRENIFÖRBUNDET

EMPATI

Nr 1 2021

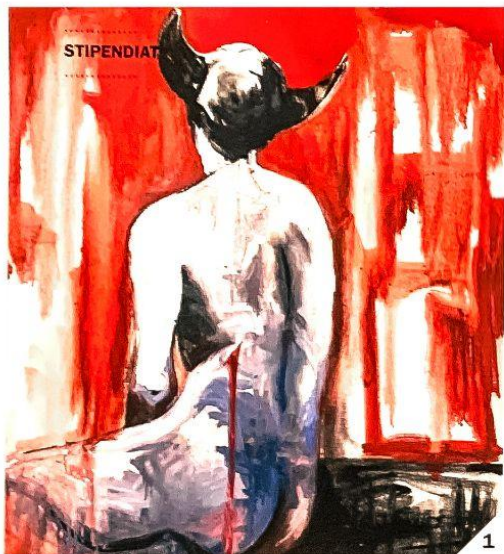
ÅTERKOPPLING
DEBATTEN FORTSÄTTER
MELLAN FÖRFATTARE
OCH LUNDIN **SID 04**

ENKÄTER
BRUKARES FRÅGE-
STÄLLNINGAR BLIR
RAPPORTER **SID 11**

INTERVJU
SAMUEL ENGBLOM
FRÅN TCO SVARAR PÅ
FRÅGOR **SID 14**

1

TEXT BIRGIT ANDERSSON

FOTO JULIA PIVÉN, FELICIA PÜSCHL PHOTOGRAPHY

2

3

Målningarnas titlar

- 1 Let me make sense
- 2 Cray-cray
- 3 Vow 2019

(Målningarna är beskurna)

Ingen trodde på konstnären Julia Pivén psykos. Efter årtal av negativa erfarenheter inom psykiatri och självmordsförsök, fick hon slutligen rätt hjälp. Nu skriver hon boken som skildrar hennes konst i relationen till hennes psykosjukdom. Bokutgivningen har fått stöd ur Schizofreniförbundets stipendiefond.

Redan som tonåring led Julia Pivén av depressioner och ångest och mot sin vilja blev hon som 19-åring inlagd på en sluten psykiatriavdelning vid SUS, Skånes Universitetssjukhus i Malmö.

Där upplevde hon sig missförstådd, gjorde självmordsförsök och har sedan år efter år bollats runt inom psykiatri.

– Jag har sedan 2013 lidit av psykos med vanföreställningar och hallucinationer, men av någon anledning har psykiatri inte trott på mig.

Mina psykosproblem avfärdades som borderline (numera EIPS), säger Julia Pivén.

– När jag var psykotisk och hamnade på akuten, skickades jag hem igen.

Efter åtskilliga akutbesök och årtal av frustration och psykiskt lidande, hamnade Julia Pivén till slut på Drottninggatan psykosmottagning i Malmö.

KONSTNÄREN JULIA BLEV INTE TRODD

Där utreddes och diagnostiserades hon med sjukdomen schizoaffektiva syndrom.

Idag har Julia Pivén fyllt 27 år och känner att hon äntligen tagits på allvar.

– Nu mår jag mycket bättre och har fått all den hjälp jag behöver med mediciner, läkare, psykolog och annat.
– Jag har helt enkelt fått det man kan förvänta sig av psykvården och är så tacksam för det.

VALDE KONSTSKOLAN

Under hela livet har konsten varit livsviktig för Julia Pivén. Hon målar i olja och pastell och älskar att experimentera med starka pigment och penseldrag.

– När jag sjuknade in i mina psykos tappade jag förmågan att teckna och måla och det var förkrossande att inte kunna ha det språket.

Hon tänkte sig en fortsättning som arkitekt och kom in på Chalmers tekniska högskola i Göteborg, men sökte samtidigt till Göteborgs konsthögskola.

Det blev konsten, och 2017 började hon på samma skola där hennes farfar en gång studerat.

De två åren på skolan fick en avgörande betydelse för hennes konstnärliga liv och produktion.

Nu började hon organisera och driva kollektiv inom konst och arrangerade utställningar. Hon engagerade sig inom det ideella kulturlivet och folkbildning och hade blivit volontär inom självmordslinjen. Det är ett forum där människor som har tankar om att ta sina liv kan söka stöd via telefon, chatt eller mejl.

– Att överleva ett självmordsförsök innebär en lång resa tillbaka till livet. Min resa ledde så småningom till självmordslinjen där jag blev volontär. Jag fortsatte sedan att engagera mig inom suicidprevention, bland annat som projektledare och curator för en samlingsutställning med 35 konstnärer. Alla donerade sina konstverk för suicidprevention.

UTSTÄLLNINGAR

Via kollektiva konstutställningar och ideellt engagemang, utvecklades Julia Pivén succesivt till den självständiga konstnär hon är idag. I karriären ligger nu många egna utställningar runt hela Sverige, och också utomlands. Hon har till exempel ställt ut i Berlin och deltog 2018 i *Nacht der Kunst* i Leipzig i Tyskland.

Höstens utställning på Hedbergsgården i Malmö bestod av 60 verk, varav många var nya. Här visades också konstverket *Vow 2019*, som även den handlar om suicidprevention. Via sociala medier inbjöds man att delta i tavlan med sin namnteckning och därmed lova att inte ta sitt liv under kommande år. Det slutade med 109 namn från olika delar av världen. →

→ Via konsten, en trygg vård och en självinsikt om sin sjukdom mår Julia Pivén nu mestadels bra. Men hon har kvar sina psykosor och vissa dagar kan vara svåra. Och hon har sin konst.

– Konsten är ovärderlig för mig och ett verktyg att hantera min sjukdom. Den har fungerat som rehabilitering efter psykotiska episoder.

– Hantverket, penseldragen; när jag inte har haft någon identitet, har jag haft konsten.

SKRIVER EN BOK

För Julia Pivén har skrivandet varit ett ytterligare sätt att bearbeta sin psykiska ohälsa och de trauman hon varit med om. Nu tar hon steget vidare.

I projektet "Gestaltleken" förenar hon sin konst i litterära tolkningar.

Med boken "Modern Madness", en bok som planeras att komma ut till

hösten, vill hon ta upp konstens samhällsroll och olika existentiella och filosofiska frågor med anknytning till konst.

Bokens utgivning stöds ekonomiskt med ett stipendium på 10 000 kronor från Schizofreniförbundet. Julia Pivén utvecklar sina tankar om boken.

– Jag skriver den här boken för den som själv har upplevt psykisk sjukdom, arbetar eller studerar på fältet eller är anhörig till någon med en psykosjukdom.

– Syftet är att förmedla hur det är att ha en psykosjukdom för den som aldrig varit med om det, och att boken ska fungera som verktyg för att kommunicera till utomstående.

– Boken kommer att innehålla texter och bilder från mitt konstnärskap, tillsammans med beskrivningar av min erfarenhet av psykos. För varje tavla finns en berättelse och jag delar med mig av några av dem i denna bok.

Hur konsten kan kommunicera abstrakta inre världar och skrivandets roll i att förstå sig själv och att hjälpa andra att förstå. Att försöka finna sig själv som både konstnär och psykiskt sjuk.

Det är frågor som intresserar Julia Pivén.

Hennes bilder har något gemensamt. För någon utomstående beskriver de det mörka i människans psyke och existens, och de väcker frågor om liv och död.

– Andra läser in mycket ångest, ilska och andra negativa känslor i min konst, men jag har alltid haft en skaparglädje när jag gjort mitt måleri.

Innan vi slutar intervjun vill Julia Pivén förmedla en ytterligare erfarenhet.

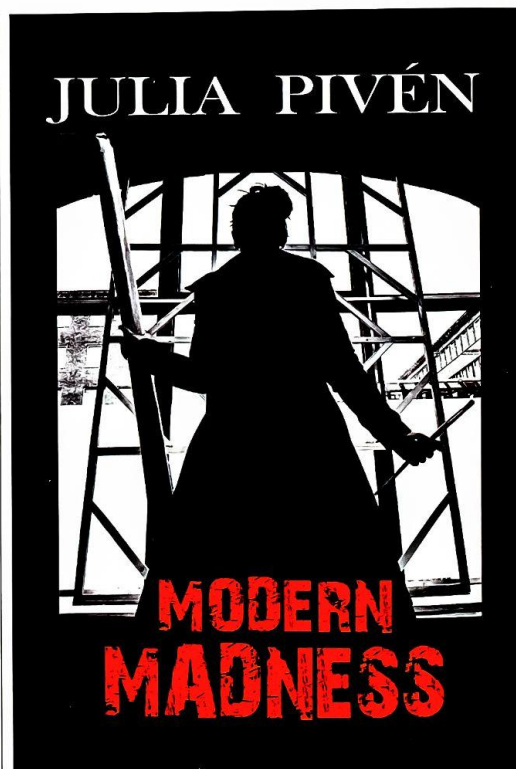
– Vi är många som upplevt psykosor, och vi alla har olika upplevelser om omvärlden. Alla människor är unika.

Det som har fungerat på mig när jag varit riktigt sjuk är att våga lita på andra; att orka bygga upp tillit och förtroenden. Det kan gälla en anhörig, en god vän, rektorn på skolan eller andra i samhället. Och alla kan vi inte bli helt bra. Man måste lära sig leva med sin sjukdom.

– Jag vet inte varför jag är både konstnär och psykiskt sjuk och jag ger er inget svar på den frågan. Än idag är det mycket vi inte förstår om konsten, och heller inte om sinnet och psyket. Men konsten och psyket väcker nyfikenhet.

– Det är nyfikenheten jag vill åt. Nyfikenheten är det vackraste som finns. (E)

"BOKEN SKA FUNGERA SOM VERKTYG FÖR ATT KOMMUNICERA TILL UTMOMSTÅENDE"

Du kan förboka Modern Madness
redan nu på juliapiven.com